

HET BLAD VAN DE ALGEMENE STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

Tijdschrift 11 mei 1976 / 2° jaargang n°19
verantw. uitgever M. Mees, Bogaardenstraat, 3
redaksie: H. Geeststraat, 90 Leuven 3000
Prijs per nummer: 80 Fr.

Archief en museum

"Vlaams studentenleven"
/ a Dr. M. De Goeyse
Centrale Bibliotheek
3000 Leuven

editoriaal

Dat onderwijs en research geen waarden op zich zijn, die moeten instaan voor de ontplooiing van de mens, is de laatste jaren wel op voldoende wijze gebleken. Er kan niet meer getwijfeld worden dat, alle humanistische uitlatingen van de openvoldgende regeringen en ministers ten spijt, dezen dansen naar de pijpen van de ondernemingen.

De expansie van het middelbaar en vooral hoger onderwijs in de jaren zestig kwam er, omdat de opbloeiende, moderne industrie meer nood had aan "koppen" dan aan "handen", en omdat de kleine groep van de hoogste maatschappelijke laag niet kon voorzien in de nodige "manpower". Het onderwijs werd dus opgesteld (via beurzen, via de uitbouw van de sociale sektor, via de financieringswet van '60) voor de middenklasse en de arbeidersmiddelen, alhoewel deze laatste groep uiteindelijk toch niet zo erg aan haar trekken kwam; maar dat was wel de laatste zorg van de ondernemingen: hun kadern werden opgevuld tot... er niks meer bij kon. "Oké, jongens, wij, ondernemingen, vinden dat het mooi genoeg is geweest; we hebben onze bijdrage geïnvesteerd. Nu hoeft het voor ons niet meer en we geven ook niks meer." Het roer van het demokratiseringsbootje werd 180° omgegooid en werd de loods in gedirigeerd.

Natuurlijk met de nodige voorwendsels: "Het studentenaantal wordt ons te groot; wij, wiefs, kunnen niet meer instaan voor kwaliteitsonderwijs." (Numerus fixus in Nederland, plannen voor numerus clausus voor geneeskunde in België); "De kosten gaan de hoogte in." (verhoging van het inschrijvingsgeld); "Onze administratie voor de studiebeurzen kan de aanvragen niet meer verwerken." (laattijdige uitbetaling van de beurzen met alle berekende gevolgen vandien). Verlenging van de studies, verzwaren van de programma's, afbraak van de sociale sektor, financieringswet van '76... Allemaal foefjes om de onderwijsriem drastisch dicht te halen.

In Frankrijk - daar zijn ze altijd wel iets anders geweest dan bij ons - valt Mevr. Alice Saunier-Seïtè, staatssecretaris voor de wiefs, met de deur in huis: de wiefs moesten afgestemd worden op de specifieke noden van de industrie; menswetenschappen en andere onproductieve richtingen moeten ingeperkt worden. Voilà, c'est tellement simple. De studenten kwamen op straat, massaal zowel in België (De Croo-Humblet) als in Frankrijk. Maar de overheid kent middelen genoeg om deze protesten naast zich neer te leggen of het de kop in te drukken (Wanneer zijn wij, studenten moedig genoeg om door te bijten tot het einde?...)

Af en toe kreeg de redaktie vragen van buitenuit hoe het nu allemaal zit met V.V.S., want na de aktie De Croo-Humblet liet de ploeg van de Vereniging voor Vlaamse Studenten nog weinig van zich horen, en deden allerlei geruchten de ronde; wij werden er ook niet wijzer bij omdat het V.V.S.-bestuur praktisch geen informatie doorspeelde. Ondertussen zijn er nieuwe statuten - de grond van alle kraakel - goedgekerud, die eerst-daags de verschillende centra zullen binnenweaien; dit vóór het Nationaal Kongres op zaterdag 8 mei in Gent (Blandijn om 10 u), waar de ploeg voor het volgende jaar zal verkozen worden. In voorbereiding hiervan gingen de afgelopen weken regionale verkiezingen door in de verschillende centra, waar de "mandaten" verkozen werden.

verkiezingsprocedure!

VVS vertegenwoordigt alle studenten van het Universitair en Niet-Universitair-Hoger-Onderwijs van Vlaanderen. Per regio of centrum (de nieuwe statuten voorzien de 5 universitaire centra en alle NUHO-instellingen samen vormen één centrum: NUHO) moeten een aantal mandaten verkozen worden, die afgevaardigd worden naar het Nationaal Kongres en die stemrecht hebben bij de verkiezing van de nieuwe voorzitter. Per centrum zijn er minimum 15 mandaten, aangevuld met 1 mandaat per schijf van 500 studenten (bv. Leuven heeft zowieso 15 mandaten + (16000:500)=32; in totaal dus 47 mandaten). In totaal zijn er 189 mandaten te begeven. In de centra worden de mandaten toegewezen door stemming aan studentenorganisaties die voor de verkiezing opkomen. De regionale verkiezingen zijn open vergaderingen waar iedereen op uitgenodigd wordt, maar alleen

Geloof je nu nog de leugens, die de overheid de studenten en de bevolking op de mouw spelt, om een demokratisch onderwijs en opvoeding af te breken?

DAAR GAAT V.V.S. WEER

effektief ingeschreven studenten stemrecht hebben; dezen brengen, na de voorstelling van de programma's van de opkomende verenigingen en een debat hierover, hun stem uit voor een programma a rato van één stem per stemgerechtigde. Tenslotte wordt het aantal uitgebrachte stemmen op een vereniging gedeeld door een koëfficiënt om te weten hoeveel mandaten een vereniging krijgt (bv. in Leuven werden 622 stemmen uitgebracht; het deelkoëfficiënt is dan 622:47 (mandaten) = 13,23). Deze mandaten worden in elke verkozen organisatie aan individuen toegewezen, die er mee naar het Nationaal Kongres trekken. Daar kan elke vereniging, die minstens in 1 centrum een meerderheid haalde, een voorzitter voorstellen, die door de gemandateerden gekozen wordt.

De verkozen voorzitter stelt dan zijn ploeg samen; de leden ervan komen uit één vereniging indien deze de meerderheid heeft in het Kongres en geen steun kreeg van andere organisaties, ofwel uit de verschillende verenigingen die de voorzitter gesteund hebben (en dit in verhouding tot het aantal mandaten).

Als je goed gesnopen hebt: ongeveer een procedure als voor de samenstelling van een regering.

Opkomende organisaties.

Over het algemeen kwamen er dit jaar - net als vorig jaar drie organisaties op in de verschillende centra: de TENDENS (een front van o.m. CVA, Kristenen voor het Socialisme, Socialistische Antwerpse Studenten, Humanistische Jongeren, Arbeid, RAL/SJW, Sociale Scholen), de MARXISTISCH-LENINISTISCHE BEWEGING (MLB, de studentenorganisatie van Amada) en het DEMOKRATISCH STUDENTENFRONT (alhoewel ze het weigeren te zeggen, een groep lieden uit organisaties, waartegen o.m. in VETO de laatste tijd geageerd werd).

In enkele centra kwamen er nog enkele andere verenigingen op: het A.L.S. (Aktiegroep Linkse Studenten) in Brussel en het F.S.S. (Front Sociale Scholen) in het NUHO. Het F.S.S. zal op het Nationaal Kongres de Tendens steunen; voor het A.L.S. is het nog niet helemaal duidelijk of zij zelfstan-

dig zullen opkomen of de Tendens zal steunen.

programma's:

Wat willen deze drie verenigingen nu met V.V.S.?

TENDENS

Hun visie op V.V.S. en de studentenbeweging vertrekt vanuit de rol van de intellektueel in deze maatschappij.

Na W.O.II is de gepriviligeerde en onafhankelijke positie van de intellektueel stilaan afgebrokkeld. Door de uitbreiding van de industrie en vooral de technokratisering ervan, waardoor er 'n toenemende behoefte kwam aan geschoolde kadern, werd de intellektueel uit zijn ivoren toren en zelfstandig beroep gehaald om als loontrekkende te werken in de industrie en de toenemende dienstverlenende instellingen. Waar het aanvankelijk nodig was aan universitaire expansie te doen om aan de behoeften te voldoen, en de universiteiten in principe opgesteld werden voor alle bevolkingslagen, moest de "demokratiseringskraan" dichtgedraaid worden wegens een teveel aan kadern. Met enkele grove middelen door Claes-Hurez (hoger inschrijvingsgeld) en De Croo-Humblet (strengere en beperkende financieringsnormen voor de wiefs) in België, door maatregelen in Frankrijk en Nederland, wordt de demokratisering van het onderwijs afgebroken.

Door de loonafhankelijke en technokratische positie, door de toenemende werkloosheid en de demokratiseringsstop van het onderwijs, kwam de intellektueel in een ideologische crisis, en gaat hij zich verbonden voelen met de arbeidersklasse om deze kapitalistische maatschappij tot een socialistische om te vormen. Dit is de "bloedrode draad" die het konkrete programma van de Tendens voor VVS inspireert.

Hun basisprogramma ziet er dan ook als volgt uit: De taak van VVS bestaat voornamelijk uit een koördinerende rol. Dit houdt in dat VVS moet zorgen voor de voorbereiding (inhoudelijk en praktisch) en koördineren van massa-akties. De band en de solidariteit met de arbeidersklasse wordt verzekerd door opmaken van dossiers rond arbeidersproblemen en aktieve sol-

vervolg p. 2

N.a.v. de rektorverkiezingen, die de laatste tien dagen van mei zullen plaatsvinden, en waarin ook de studenten een (minieme) invloed hebben, publiceren we op p. 3 en volgende interviews met de 3 kandidaten: prof. P. De Somer, prof. E. De Jonghe en prof. E. Roosens.

dariteit met onderdrukte en strijdende arbeiders. Ook wil de Tendens via VVS de strijd tegen het imperialisme voeren. In hun dagelijkse werking zal VVS voor regelmatige informatie zorgen via de veertiendaagse uitgave van "De Rooie Reu" met bijdragen van VVS-werkgroepen en een agenda; de werkgroepen zullen voornamelijk studeren rond beroepsproblematiek (bv. de verschillende "orden"); het dagelijkse praktische werk zal gedaan worden door een half-time vrijgestelde, die democratisch gecontroleerd wordt.

Om dit programma te verwezenlijken streeft de Tendens naar een homogene Tendensploeg, omdat ze meent vorig jaar in haar werking vertraagd te zijn geworden door de MLB-partners. Ook hoopt de Tendens in haar werking niet gehinderd te worden door juridisch gekibbel.

M.L.B. Dat M.L.B. met een eigen programma naar voor komt, is om duidelijkheid te brengen voor hun visie; maar zij wil wel samenwerken om de rechtse agitatie tegen VVS.

De politieke visie die M.L.B. inspireert is de volgende. Studenten moeten met de arbeidersklasse samengaan tegen de hoofdvijand en voor de socialistische revolutie, waarvan alleen de arbeidersklasse de drager is. Wie de hoofdvijand is, wordt bepaald door de concrete situatie. De wereldsituatie wordt bepaald door de rivaliteit tussen de 2 supermachten USA en USSR, waarvan de USA reeds bewezen heeft een imperialistische mogendheid te zijn door haar gewapende onderdrukking van volkeren in Azië en Latijns-Amerika, en door actieve steun aan militaire dictaturen in Latijns-Afrika en Europa. Maar ook de USSR streeft naar de wereldheerschappij, en maakt daarbij misbruik van haar socialistische imago om een imperialistische politiek te voeren; zij onderdrukt de landen van het Warschau-pakt en buit ze economisch uit; zij komt tussen in de interne politiek van landen (bv. Angola); daarbij breidt ze konstant haar militair potentieel uit en stuurt haar vloot over alle wereldzeeën. Dit Russisch imperialisme vormt een reële dreiging voor een derde wereldoorlog om de hegemonie over Europa.

Daarom wil M.L.B. (onder haar partij Amada) samenwerken met de arbeidersklasse tegen de nieuwe oorlogsdreiging; door de ontmaskering van de USSR als imperialistische mogendheid, door een werking voor de nationale onafhankelijkheid en voor het doorvoeren van de socialistische revolutie. Een tweede aspect is het behoud en de uitbreiding van de democratische rechten aan de universiteit.

Tenslotte wil M.L.B. front vormen tegen rechts.

Hoe speelt deze politieke visie door in het concrete programma voor V.V.S.?

Twee principes vormen de essentie van het programma: VVS tot een wapen maken van alle progressieven tegen rechts en VVS een actief politiek-stimulerende rol geven.

een permanente taak, waar VVS stimulerend kan werken via congressen; verder: het behoud en de uitbreiding van de sociale sektor - die momenteel fel bedreigd wordt - met als uiteindelijk doel: gratis onderwijs; hierin moet VVS een koördinerende taak opnemen. Tenslotte moet in VVS groot belang gehecht worden aan het NUHO.

D.S.F.

D.S.F. heeft een a-politiek programma, en zij ziet zich voor een praktische taak t.o.v. VVS. Dat D.S.F. opkomt is om WVS bij de grote massa studenten bekend te maken en verhinderen dat dit orgaan door een kleine groep in handen wordt gehouden. Het programma heeft als hoofdpunt: stopzetting van de huidige werking van VVS. Volgens DSF is VVS tot nu toe een VVS van enkele organisaties geweest,

Een concrete werking vinnen VVS heeft D.S.F. niet; eenmaal VVS gesaneerd, zal wel gezien worden wat er concreet mee aanvangen...

verkiezingen

Alhoewel de aankondiging van de regionale verkiezingen geen voorbeeld van een goed gedirigeerde bekendmakingscampagne, was de opkomst toch redelijk. In Leuven bv. waren er meer dan 650 (stemgerechtigden + "waarnemers") in Alma 2.

De verkiezingen verliepen meestal op ordentelijke wijze; toch liet DSF of de organisaties die er voor scheep gaan, duidelijk merken hoe democratisch ze de werk gaan; in Gent probeerden DSF-ers de toegang tot het open kongres te verhinderen; op het nippertje kon hardhandig optreden verhinderd worden, maar tijdens de voorstelling van de programma's van Tendens en MLB waren spotgelach en ongepaste opmerkingen vanwege DSF legio. In Antwerpen had de voorzitter van DSF officieel meegedeeld dat DSF niet zou optekomen; toch waren er op de verkiezing VMD-ers en KVHV-ers (afgescheurde rechtse strakking) die een mandaat in naam van DSF opeisten. Ondertussen zijn dus de regionale verkiezingen afgelopen. De mandatenverdeling voor het Nationaal Kongres kun je aflezen op bijgaande tabel.

In de tabel is het centrum Hasselt niet opgenomen - alhoewel statutair voorzien - om de eenvoudige reden dat er geen verkiezingen zijn doorgegaan; en dit omdat er niemand kwam opdagen voor de vergadering. Hieruit is gekonkludeerd dat VVS in Hasselt nog een grote onbekende is; daarom zal Hasselt volgend jaar (dus '76-'77) nog niet als centrum voor VVS worden opgenomen, maar zal er dan wel voor gezorgd worden voor een implanting van VVS.

Door het wegvalen van Hasselt, zijn er ook 17 mandaten afgevoeld, zodat het totale aantal mandaten van 189 teruggebracht is op 172.

Het B.S.G. (Brussels StudentenGenootschap) kwam dit jaar niet als zodanig op.

Zoals duidelijk af te lezen is, heeft de Tendens dit jaar de absolute meerderheid en kan zij, zo ze er - volgens hun uitspraak althans op staat een homogene meerderheidsploeg vormen.

Toch hopen wij dat de kandidaatvoorzitter vanuit Tendens gesteund zal worden door andere progressieve organisaties, zodat VVS effectief een bundeling wordt van de progressieve studentenbeweging in Vlaanderen.

marcel m.

centrum	aantal verkozen mandaten					aantal mandaten per centrum
	A.L.S.	B.S.G.	D.S.F.	M.L.B.	Tendens	
Antwerpen	-	-	-	3	23	26
Brussel	8	-	-	8	7	23
Gent	-	-	15	13	11	39
Kortrijk	-	-	-	2	15	17
Leuven	-	-	14	9	24	47
NUHO	-	-	-	5	15	20
					(FSS)	
Totaal	8	-	29	40	95	172
§ 1976	5	-	17	23	55	100
§ 1975	-	5	25	33	37	100

Konkreet: er moet een samenwerking zijn van alle progressieven; omdat de politieke visies van MLB en Tendens soms ver uit elkaar liggen, mag dit geen kloof blijven betekenen; daarom moeten er discussieforums en kongressen doorgaan waarover hier diepgaand kan gesproken worden.

Er moet een gemeenschappelijk platform van de progressieven komen; dit minimumplatform - dat aan de Tendens werd voorgesteld - omvat: op politiek gebied: behoud en uitbreiding van de democratische rechten aan de unif; solidariteit met de arbeidersklasse en alle onderdrukte groepen in de maatschappij; solidariteit met de onderdrukte volkeren. Op meer praktisch vlak omvat het platform: strijd tegen de burgerlijke wetenschap; dit is

maar niet van alle studenten, wat VVS zou moeten zijn.

Het principe waarop VVS moet gebaseerd zijn is de vrijheid van vereniging. Konkreet houdt dit volgens D.S.F. in dat het zinvol is VVS als overkoepelend orgaan op nationaal vlak te behouden; deze visie op VVS houdt in dat VVS alle studentenorganisaties, die willen toetreden, moet koördineren; VVS mag geen stelling innemen in naam van alle studenten omdat er een diversiteit is van visies binnen de studentenbeweging, wat moet erkend worden.

D.S.F. wil VVS dus juridisch-structureel saneren: iedere studentenorganisatie moet een kans krijgen binnen VVS en niemand mag geweerd worden.

ZIN EN ONZIN

van STUDENTENINSpraak.

aantal structurele inefficiëntheden (bv. te weinig informatie, incompetentie van de S.V., weinig voeling met de basis, gebrek aan inzet, afwezigheid van een zekere continuïteit ...) moeten uit de weg geruimd worden. Daarbij moeten wij duidelijk vooropstellen hoe we de S.V. zien: syndikalistisch (= enkel belangenverdediging) of eerder politiek (= iets te zeggen hebben in de fundamentele beleidsopties). In elk geval laat ons maar beginnen met de bestaande mogelijkheden optimaal te gebruiken

Een ander probleem is dat van de vertegenwoordiging in se. "wie vertegenwoordigt wie op basis van wat?" De band tussen de studenten is het den ten dage ver te zoeken, nu het

student-zijn zich van langson meer als overgangsfase voordoet, nu men zich apatisch opstelt tegenover echt engagement, nu men nog enkel tijd maakt voor het diploma en/of het passieve ontspanningsleven. Waar is de delegatie van groepen als: gehuwden, thuiswonenden en pendelaars, gehandikepten ... pas afgestudeerden, waar blijft de vrouwelijke participatie in de inspraakorganen, waar zit de samenwerking met het NUHO, het contact met het M.O. ...?

Hoe gebrekkelijk verloopt niet de informatiedoorstroming van de basis naar de S.V. en vice versa? Waaraan is dit te wijten? Aan de sterke desinteresse van de studentenmassa, het zwakke contact en de geringe controle op de S.V., aan het niet opnemen van hun verantwoorde-

lijkheid door de S.V. of ligt het bij de bewuste manipulatie en het inhouden van informatie opdat de S.V. zich op afstand kunnen houden en hun eigenbelang wat kunnen verstevigen.

De vertegenwoordiger uit Gent stellen enkele concrete alternatieven voor, nl. zitdagen, enquêtes, studentenparlement en bestuursvergaderingen, speciale commissies, volksvergaderingen, publicaties op ruime schaal...

En verlopen de verkiezingen wel steeds zo democratisch? Wie kiest de studentenafvaardiging in de Acad. Raad, Fac. en Dep. Raad, de praeses, de leden voor de verschillende commissies en studentenraden: al de betrokken leden van de groep die moet vertegenwoordigd worden of integendeel een beperkte soms meer competente, doch ook meer elitaire en gesloten kring van studenten?

... of de titelaankondiging van een studiedag voor studentenvertegenwoordigers (=S.V.) te Brussel op zaterdag 27 maart. Een ganse dag praten en naar mekaar luisteren over thema's als "inspraak, mede- of zelfbeheer, verkiezingswijze en continuïteit van de S.V., contact tussen de S.V. en basis en tussen de verschillende universitaire instellingen onderling". Deze tekst tracht hieromtrent een kort relaas weer te geven: Studentenspraak kan zich op 5 niveau's situeren, te weten: "informatie, consultatie, toezicht, medebeheer en zelfbeheer. Op dit moment bevinden wij ons in de derde fase en het is de vraag of we, in de naaste toekomst de volgende stap wel zullen zetten, behoudens wat betreft de sociale sektor we menen een rechtmatige eis tot mede- en zelfs zelfbeheer te mogen stellen. Een degelijke keuze maken tussen 5 hogergenoemde trappen is nu weinig zinvol vermits vooraf een

ve to spr ak met

Van de vier maanden durende verkiezings-"run" is er eigenlijk weinig te merken. Tenzij voor intiem vertrouwden. In de wandelgangen wordt er druk gediskussieerd en geprotesteerd. Proffen en dekanen zullen al aardig wat "vertrouwelijke telefoontjes" met elkaar gewisseld hebben. Om te overtuigen. Om te vragen naar de waarheidsgrond van al te graag verspreide geruchten...

Velen hebben immers belang bij een rektor die denkt zoals zij.

Temidden deze duistere machtsmetingen zijn wij er op uitgetrokken om de drie kandidaat-rektoren aan U voor te stellen. Ter informatie van zovelen die niet eens wisten wat er aan de gang was. En omdat iedereen van ons er rechtstreeks bij betrokken is.

Naar weinigen geloven dat het met de nieuwe rektor "anders" zal zijn.

Wat U misschien niet zo direkt is opgevallen, maar wel de moeite waard is om over na te denken: de twee tegenkandidaten van de huidige rektor komen beide uit de hoek der humane wetenschappen. Wel logisch te verklaren als een universiteit 10 jaren in handen is geweest van een fervent positief-wetenschappelijk ingestelde rektor. Wanneer

we daaraan koppelen dat in politieke kringen de wens wordt uitgesproken dat de nieuwe rektor inderdaad uit de humane wetenschappen moet komen, zou het wel eens een aardige verkiezingsmarathon kunnen worden. Zonder het episkopaat uit het oog te verliezen. Maar laten we niet vooruit lopen op de feiten....

Wanneer je iets van de hand wil lezen van Prof. De Jonghe grijp je best terug naar 'De Gids op Maatschappelijk Gebied'. O.a. vind je daar artikels die volledig zijn idee weergeven over universiteit op zich en in de maatschappij. En uiteraard is er nog de bestseller "Sexpol" en totale revolutie, uitgegeven bij de Nederlandse Boekhandel in '74. Het lezen waard.

K.U.L.. Dit temidden van de omwentelingen van de strijd om Leuven Vlaams. Na een eerste termijn de kastanjes uit het vuur te hebben gehaald, wordt Pieter De Somer in '71 ten tweeden male rektor benoemd van de K.U.L. En alsof dat nog niet genoeg is wordt ie nogmaals rektor van de K.U. Leuven. Men moet meegeaan met zijn tijd en naamverandering brengt een nieuw embleem mee, en daar gaat het toch om.....

mag ik even voorstellen

Om je een idee te geven wat de drie kandidaat-rektoren als prof aan deze universiteit gepresteerd hebben, lopen we even het rijtje af.

Prof. Roosens, geboren in '34 in Ruisbroek (Brabant) is licentiaat in de filosofie, licentiaat in de etnologie en beschikt daarnaast over een aantal diploma's die verband houden met de studie van de Afrikaanse Volkeren. Na zijn doctoraat in de antropologie is ie wat gaan bijscholen in Oxford en de Sorbonne. Ook Harvard staat op het palmares.

Tussen '61 en '65 deed hij aan wat men noemt 'field-work' in Centraal Afrika. In '66 wordt ie benoemd als assistent in Leuven en klimt gestaadig op tot gewoon hoogleraar (sinds '74).

Op onderzoeksgebied werkt Eugene binnen het centrum van Antropologie waar zij de etnische identiteit van socio-kulturele minderheden onder de loupe nemen: Marokko, Noord-Canada, Sicilië en Bolivia.

Dit onderzoek gebeurt met steun van de Ford-foundation en het 3° Cyclus Fonds. En naast dat alles staan er uiteraard ettelijke konferenties op de agenda i.v.m. Ontwikkelingsproblematiek.

Hij is ook de verantwoordelijke van het Centrum van Antropologie en Voorzitter van de Permanente Onderwijscommissie Antropologie.

Naar de toekomst gericht staat er een interdisciplinair onderzoek te wachten i.v.m. de diskriminatie van etnische minderheden in België. De E.E.G. betaalt.

Prof. De Jonghe werd te Gent geboren in het jaar 1922. Zijn palmares bestaat uit twee doctorstitels, in de Rechten en de Wijsbegeerte, en twee Licentiaatstitels nl. in het Notariaat en de Economische Wetenschappen.

In de periode '58 - '60 was hij lid van het kabinet van de Eerste Minister. In '60 voorzitter van de Nationale Adviserende Raad voor Steenkoolnijverheid. Van '61 - '67 lid van het Comité der Deskundigen van de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid. Dit wat zijn politieke carrière betreft. Aan de universiteit bekleedde Prof. De Jonghe niet minder ronkende ereplaatsen. Van '61 - '67 was hij Sekretaris-Generaal en Alg. Beheerder van de Universiteit. Daarna werd hij decaan van de Fakulteit der Economische en Sociale Wetenschappen. Dit tot '71.

Rektor Pieter De Somer werd geboren te Niel in de jaren '17. En in zijne jongen tijd heeft ie zo als het past ook enkele titels bijeengeblokt. Kandidaat in de Biologische Wetenschappen. Baccalaureaat in Thomistische Wijsbegeerte. Doctor in de Geneeskunde en een bijzonder diploma voor Hygiëne. In '52 begonnen als buitengewoon docent, klimt Piet gestaadig de ladder op en tien jaar later is ie wetenschappelijk raadgever van de rektor. In '66 tot pro-rektor van de nederlandsstalige afdeling benoemd, wordt ie al vlug rektor van de

Piet De Somer moet het mij niet kwalijk nemen als ik niet de hele lijst ga overschrijven van eretitels zoals president vande Vereniging voor Microbiologie. Of alle lidmaatschappen zoals lid van de New York Academy of Sciences.

Noch dat ik al de congressen en symposia opnoem waar Piet zijn stem verheven heeft. En last but not least, hij vergeve mij niet uit te wijden over de uitgaven waar Piet al dan niet aan heeft meegewerkt. Een ding heb ik er uit kunnen opmaken. Rektor De Somer is een deskundige op het gebied van poliomyelitis.

hebt u ideeën en zo ja welke?

Dankbaar gebruik makend van het verkiezingsprogramma van Prof. Roosens (de enige tot nu toe), zijn we wat vragen gaan opstellen die pogen een algemeen beeld te geven van wat de kandidaat denkt over de universiteit. We maakten dus gebruik van eenzelfde vragenlijst om de antwoorden wat te kunnen vergelijken. Prof. Roosens en De Somer gingen hier op in. Met Prof. De Jonghe hielden we achter een gewoon babbeltje. Ook waren we van het goede

voornemen vertrokken alles op band op te nemen. Ook hierin zijn we niet tot een konformiteit gekomen. Prof. Roosens hanteerde vlot de bandopnamer, Prof. De Somer had liever dat we notities namen. Bij Prof. de Jonghe hebben we ons geheugen gebruikt.

Maar niet langer gedraald.. hier komt dan het sprankelende interview: wie is deze rektor-kandidaat?

eugeen ROOSENS

"Het humaniseren van de infrastructuur staat als een hoofdpunt in uw programma. "Nieuwe structuren hebben geen uithorst gebracht, we zijn verzeild geraakt in technische administratie, die vervreemdend werkt". " wilt dit alles vermenselijken?"

Het is inderdaad juist dat de nieuwe structuren geen uitkomst hebben gebracht. Omdat ze niet functioneren. Eén van de grote factoren die aan dat niet functioneren ten grondslag liggen zit 'em daarin dat de schaal van onze universiteit ontzaglijk groot is geworden.

Mijn reactie hierop zou zijn: maak de arbeidsgemeenschappen kleiner zodanig dat er meer samenwerking mogelijk is. Hoe men dat moet gaan doen ligt van fakulteit tot fakulteit anders. Het is nl. afhankelijk van de arbeid die men verricht. Het is duidelijk dat de universitaire klinieken een verschillende problematiek hebben

dan deze in de Fak. Psych. en Ped. De idee zit er bij mij dus zeer sterk in dat men moet gaan decentraliseren en dat op verschillende niveaus. En dan als eerste nivo zeker wat betreft het wetenschappelijk onderzoek, het academisch leven zou je kunnen zeggen, waar alle geleidingen bij betrokken zijn. Als tweede nivo zie ik het technische, dat zeer belangrijk is in bepaalde fakulteiten, omdat het direkt al het andere konditioneert

"U stelt voor naast de Groep der Humane en Positieve Wetenschappen een Derde op te richten nl. de Geneeskunde. Met onmiddellijk daaruit volgend onze vraag naar uw mening omtrent de indeling van onze universiteit in fakulteiten die meer en meer zich isoleren tot entiteiten. Werkt dit de multi- of interdisciplinariteit niet tegen?"

Ik zou niet denken dat wij onze tijd opnieuw kunnen gaan beste-

den aan een nogmaals vernieuwen van structuren. Ik zou er voor zijn ze te bevrizen. Een andere vraag is of de fakulteiten zoals ze nu bestaan operationaliseerbaar zijn. Sommigen zijn inderdaad veel te groot, andere te klein. Ik denk dat men in elk specifiek geval naar een oplossing moet gaan zoeken. Ik zou dus het fakultaire kader laten bestaan. Maar één ding staat duidelijk vast voor mij: de units die beslissingen moeten nemen over hervormingen van de studiecyclus, over wetenschappelijk onderzoek, over gebruik van didaktische middelen, de grootte van die units moeten doenbaar zijn. Met 200 mensen iets gaan bespreken leidt tot het in een val lopen. Want het enige alternatief dat men dan stelt is: laten we het door het Buro oplossen. Met het gevolg dat deze Buro's zich gaan institutionaliseren, de eigenlijke besliss-

singen neemt of sterk suggereert en dat de reden compleet irrelevant worden. Ik zou de rollen dus omraaien : een bureau staat ten dienste van de fakulteit en niet andersom. Als je het met een grote groep niet kan, is het alternatief dus niet: laten we het met enkelen doen. Welke de integriteit van die mensen ook moge zijn. Welke intense arbeid daar ook moge aan gepaard gaan, het leidt tot onverschilligheid bij de andere leden. En dat leidt tot zeer sterke individualisering, waaruit onmiddellijk de konklusie kan getrokken worden dat dit zeer negatief is voor interdisciplinaire werking.

Dus, ik denk niet dat het meer autonomie verlenen aan groepen leidt

"Dat laatste zinnetje klinkt wel erg mooi, maar toch kan je er niet meer naast kijken dat de 'technische administratie-kultus' ons langzaam de keel dichtknijpt."

De relatie tussen het niet meer betrokken worden van de geledingen bij belangrijke beslissingen en enerzijds de vertechnering van onze universiteit, daartussen zie ik een dialektische relatie. Men moet niet zeggen dat het de technische administratie is die jou wil wurgen. Men moet ook niet zeggen dat het met deze structuren niet anders kan dan tot nu toe gebeurd is. Maar het is wel zo dat, om redenen die ik hierboven al vermeld heb, de geledingen gedisinteresseerd raken. De ruimte die daardoor wordt opengelaten, wordt opgevuld door de technische administratie, die stabiliserend werkt, die zich altijd zélf legitimeert, en zo krijgt ze een greep op het hele systeem. Omdat niemand zich meer

"Grootheid wordt beter gesymboliseerd door morele integriteit dan door prestigieuze gadgets. Dit is een zinnetje uit uw programma. Bedoelt U dat de integriteit zoek

In de tekst die ik geschreven heb heb ik gesproken van morele integriteit, en dan wél naar de toekomst geformuleerd. Het gaat over integriteit in verband met de structuren. Het staat ook aangegeven in mijn tekst als exklusief. Ik zeg niet dat het niet om mensen heen gaat die nu aan het bewind zijn. Ik zeg: men zou er is een embleem van moeten gaan maken dat die morele structurele integriteit zeer ernstig wordt opgenomen. En daarmee bedoel ik het volgende : aanwijsbaarheden op dat domein zijn voor mij zeer duidelijk 1° dat het compleet abnormaal is dat één persoon als rektor van de universiteit terezelfdertijd voorzitter is van de academische raad en de raad van Beheer. En het is onaanvaardbaar ten 2° dat de algemeen beheerder, gekoppeld aan die rektor in de twee lichamen, samen dan nog met de ploeg van twee vice-rectoren, daar waar zij ook al het bureau van de academische raad uitmaken. Dus éénzelfde cluster van mensen speelt een zeer belangrijke rol op alle niveaus.

Ik heb verder het gevoel dat de

"Daarmee hebt U al enkele vragen beantwoord die we wilden stellen. Misschien nog deze aanvulling: Wat denkt U over de scheiding van Akademische Raad en Raad van Beheer?"

Er zou door bepaalde verantwoordelijken kunnen geantwoord worden op de vraag waartoe de RVB dient, dat deze zodanig moet worden samengesteld dat er toch zeker een overwicht moet blijven vanuit de universiteit tegen anderen uit de buitenwereld. Maar als het zo wordt bedoeld dat dat overwicht leidt in de richting van beslissingen te nemen die de groep vanuit de universiteit daar vertegenwoordigd, dat zij die wil door-drukken, dan zie ik niet goed in

tot het bezwijken van interdisciplinaire samenwerking. Als een groep begint te leven, stellen zich automatisch problemen. En ik constateer dat het de meest leefbare en levende groepen zijn, die het meest geneigd zijn om samen te gaan werken.

Ik zie dus geen kontradiktie tussen decentralisatie en interdisciplinaire samenwerking : de interdisciplinariteit is toch van aard dat het spontaan moet groeien. Als dat door structuren wordt opgelegd, en dat zien we nu al bij de departementen, groeit dat toch tot niets uit. Als je de mensen laat leven binnen structuren krijg je niet alleen betere relaties tussen de mensen maar ook betere structuren.

interesseert. En die desinteresse komt er omdat men de zaak niet meer doenbaar acht omwille van de grootte van de schaal. Daar komt bij dat sommige misschien in de administratieve kringen er plezier in vinden de zaak heel technisch uit te bouwen met een top-zware structuur die je niet meer kan nemen. Toch wil ik er aan toevoegen dat de administratie enorme diensten kan bewijzen aan de universiteit en ik meen dat ten volle, op voorwaarde dat zij zich binnen het domein van haar competentie houdt. Dat ze anders zoveel gegevens gaat kunnen behandelen of manipuleren dat tot en met de rektor op de duur, althans gedeeltelijk, ieder in zijn vrijheid wordt beperkt. Aan een universiteit moet een rektor rektor zijn en niemand anders.

Raad van Beheer zoals die nu is samengesteld, in afwezigheid gebeurd van tenminste twee geledingen, al zijn er misschien drie, want het AP wordt slechts vertegenwoordigd door dekanen. Trouwens, om daar op terug te komen in geen enkele organisatie ter wereld denk ik dat één persoon zo'n combinatie van posities bekleedt als de rektor.

(De gedachte speelde ons echter door het hoofd dat juist zoiets kenmerkend is voor de huidige maatschappij, maar allé...)

Ik zeg evenwel niet dat die man die die posities bekleedt, noodzakelijk van die macht misbruik zal maken. Maar hij kan het als ie dat wil. En als men dergelijke structuren in stand houdt en de gemeenschap laat geloven dat er een RVB is die als een lichaam kan fungeren, waarbij men in beroep kan gaan bv. tegen beslissingen van de academische raad, als men dat alles in stand houdt dan doet men aan wat men in administratieve termen zou kunnen uitdrukken 'usurpatie van macht'.

waartoe die andere leden van de RVB kunnen dienen.

In verband met de fakulteitsraden zou ik nog het volgende willen zeggen : als iedereen de indruk heeft dat het bureau goed werkt, laat het zo werken. Maar wanneer sommige leden menen dat dat niet zo is, dan moeten zij ten allen tijde het recht hebben te vragen dat die en die agendapunten zonder voorformuleringen, zonder suggestieve -, aan de raad worden voorgelegd.

eigen onderzoek aandacht te besteden en minder aan de onderwijs-taak?"

Ik ga volledig akkoord dat na een benoeming ad vitam gelijk wat kan gebeuren. Ik zou er voor zijn dat op een zeer positieve manier aan te pakken. Als u uitgaat van de procedure alle kolleges te laten evalueren door studenten, WP en AP dan gebeurt er wat ik in het buitenland gezien heb.

Nl. mensen die door dergelijke evaluatie worden afgeschreven en die anderzijds benoemd zijn ad vitam, gaan compleet niets meer doen. Daar waar ze toch nog wat licht zagen, wordt nu alles duister. Ik zou er veel meer voor te vinden zijn de docenten te laten begeleiden door een beperkte equipe van pedagogen of agogen. Die equipe zou elk specifiek ge-

val gaan bekijken. Die voorstellen formuleert. Die de betrokken personen uitnodigt voor een gesprek. Wel, dan krijg je het volgende : zij die goed les geven, komen voor een gesprek. De anderen niet. Dus mijn formule is zeer eenvoudig : je moet die mensen verslijten.

En als u zegt, gooi ze buiten, wat doe je dan met de verzakering dat ze hier ad vitam kunnen werken ? U zult zeggen, schaf dat dan af. Maar de belgische samenleving leent zich daar niet toe. Dan gaat U het effect bereiken dat diegenen die naar de universiteit komen een negatieve selectie zal zijn. Als je weet dat je ten allen tijde kan worden buitengezet...

Al verder pratend, komen we weer bij het beleid terecht en komt de algemeen beheerder weer ter sprake...

De plaats van een beheerder zou opnieuw moeten gedefinieerd worden. Men zou niet mogen aanvaarden dat iemand zolang dezelfde positie zou mogen bekleden: nl. zolang blijven als ie zelf wil. Er zou een termijn aan moeten verbonden zijn zoals in Gent 8 jaar. De algemeen beheerder zou bovendien blij moeten geven van zijn functie als een full-time functie te beschouwen. Ik zou er zelfs voor pleiten dat men die persoon die voor 8 jaar wordt benoemd, zou kiezen uit het akademiesch of eventueel

uit het vastbenoemd wetenschappelijk personeel.

Wanneer ik mij veroorloof te spreken over de algemeen beheerder, dan bedoel ik daarmee de functie zoals die nu door een bepaald persoon zeer duidelijk bezet wordt. En ik ben zo vrij dat te doen omdat ie zich heeft geïnstitutionaliseerd. Inderdaad, hij heeft zich tot een institutie uitgewerkt en wordt aldus ook vatbaar voor kritiek. Zonder dat, den impliceert het dat zijn morele en individuele persoon wordt bekeken.

"U stelt voor 3 beleidskommissarissen in te schakelen..."

Ja, met die beleidskommissarissen bedoel ik hoofdzakelijk 2 dingen nl. ten eerste dat het mensen moeten zijn die het beleid moeten inspireren. Men moet ze dus kiezen op het hoogste niveau bv. verkiesbaar door de akad. raad. Hun eerste taak zou zijn creatieve ideeën te formuleren rekening houdend met de buitenwereld, de maatschappij, en ook rekening houdend met wat er aan andere universiteiten gebeurt. Ik koppel ze los van beslissingsmacht omdat ieder mens, wie het ook weze, de neiging vertoont, wanneer hij aan het beleid is, te gaan denken zoals hij doet. Een tweede bedoeling is de stoppen die in de communicatiekanalen zitten, voor een bepaald percentage weg te nemen. Ik denk aan een ombudsfunctie. Waar men naar toe kan gaan met ernstige problemen, zowel units als individuen. Een voorbeeld : een unit kan binnen het huidige

systeem geld voor publikaties (xx krijgen op basis van publikaties. Nu kan men in zo'n situatie zitten dat het initieel geld niet voorhanden is om te publiceren met het gevolg dat je niet uit de cirkel geraakt. Dat is een structurele fout. Dergelijke problemen kunnen door deze mensen opgelost worden. Zij kunnen met deze problemen ev. rechtsreeks bij de rektor terecht. Maar zij mogen niet binnen de rektorale macht orbitieren. Geen vice-rectoren dus.

In dat verband : de vice-rectoren moeten verder afstaan van de rektor en dichter bij de groepen en geledingen waarvoor zij de verantwoordelijkheid dragen. Zij mogen geen satellieten zijn van de rektor maar moeten autonoom optreden. Wat impliceert dat hun job ook als full-time moet worden opgenomen.

"Laten we even het interne ruilen voor het externe en de vraag stellen naar de relatie universiteit - maatschappij..."

Iedereen zal het daarover eens zijn dat het een belangrijk probleem is waar nog niemand een bevredigende oplossing voor heeft gevonden. Het aantal variabelen dat meespeelt is onoverzichtelijk

groot. Eén ding kan ik wel zeggen : de universiteit moet zout zijn in de maatschappij. Het wetenschappelijk onderzoek moet algemeen menselijk relevant zijn.

"Ah, we zijn er. De functie van de unief in de maatschappij, professor?"

De universiteit moet als functie hebben de mogelijkheid te geven tot kritisch oordelen. En dat in alle vrijheid. Volgens het Griekse woord 'krinein' : dus oordelen in de zin van het goede van het slechte onderscheiden. In technische en andere

"De Bock ????"

Euh, nee, dat had ik niet zo mogen zeggen. Ik bedoel, u niet laten manipuleren, zonder dat je precies weet waar je aan toe bent.

En dan is er eigenlijk nog veel

vakscholen leert men een stijl zoals men dat bij ons leert. Maar het specifieke dat ik zie en dat mag geen monopolie worden, is de vrije en kritische vorming van de mens... Kritiek in de zin van het etymologische "u niet bij de bok laten doen"

te weinig gezegd, want de economische implicaties zijn enorm. Maar ik ben niet bewaam om op dit ogenblik te zeggen: daar ligt het antwoord.

"Wat ons ook een doorn in het oog is, zijn de benoeringen ad vitam. Leidt dit niet tot misbruik van (vele) professen, eerder aan

"Een vraagje over de huidige verkiezingen: U valt de manier aan waarop het nu allemaal verloopt."

Eén van de punten die ik vóór heb op Prof. De Somer is dat ik tien jaar onderdaan ben geweest in een universiteit waarin hij rektor was. En op dat punt kan hij mij nooit inhalen.

Ik denk dat het huidige systeem van verkiezingen van een rektor aan deze universiteit sterk kan verbeterd worden. Wanneer iemand zich nu kandidaat stelt moet hij terecht bij het sekretariaat van het rektorat om de officiële formulieren in ontvangst te nemen. Wanneer hij zijn handtekeningen bijeen heeft moet ie weer terug bij datzelfde sekretariaat. Men zou dat alles beter toevertrouwen aan een deurwaarder.

Ten tweede gaat men een lijst publiceren met de handtekeningen die de kandidaten hebben gehaald (al dan niet met entoesiasme of onder druk of omdat het toch nog geen stem is). Door dit bekend te maken poogt men de vrije wil en het geheime van de stemming te beïnvloeden door te

"Ja, 't is allemaal da nie. Maar laten we even een vraag stellen over de waardevrijheid van het wetenschappelijk onderzoek en aanverwante problematiek."

U moet weten, ik ben een praktiserend kristen mens en ik bestudeer godsdiensten vaktechnisch. Ik denk dat onze universiteit een sfeer moet creëren waar iedereen én de kristenen aan onze unief duidelijk in het licht kunnen treden. Als men het gebouw van de theologische fakulteit gaat zien als een woord van geloof dan is dat maar een woord van geloof wanneer eerst de menselijke relaties die dimensies krijgen. En als dat niet zo is dan is de fakulteit geen woord van geloof maar een soort van graf monument.

U vraagt mij naar de relatie tussen het etische en datgene wat wordt bestudeerd. Men moet daar een onderscheid maken t.s.

zeggan, kijk, die kandidaat is er in geslaagd zoveel handtekeningen bij elkaar te halen. En psychologisch verwacht men dat met stemmen. Het is totaal etisch verantwoord dat iemand zijn handtekening plaatst op lijst A en stemt voor B. Nu gaat men dat alles pogen te beïnvloeden door een publikatie van een massieve lijst handtekeningen, beheeld door personen die nu aan de macht zijn. En dat vind ik een komplette koehandel! Want men denkt cynischerwijze dat ons universitair publiek te dom is om dat te doorzien. Maar ik ben op tientallen mensen gestoten, inclusief dekanen, die geschandaliseerd zijn.

Mijn antwoord is eenvoudig: ik zie iedereen die stemgerechtigd is, individueel, en dat mag mij nachten kosten. En ik vertel aan iedereen wat er aan de gang is betreffende dat punt. Ik wens iedereen verder te laten zien wat ik in mijn marge heb en ik vraag niet dat ze zouden stemmen voor een pint, zoals bij burgemeestersverkiezingen in kleine dorpen.

wetenschappen: maar in wat men doceert ligt altijd een waardeoordeel. Het kan liggen op het vlak van met welke problemen men zich bezig houdt. En dan mag het zeker niet zo ver komen dat men dergelijke keuzen niet meer in vraag gaat stellen. Anderzijds zijn er waardeoordelen verweven in kursussen zoals sociologie, antropologie, filosofie, recht... Die waardeoordelen moeten worden geëxpliciteerd niet omdat er een aantal politieke groepering en aan de deur staan die aan de hand daarvan manipulaties willen bewerken. Wel om zuiver wetenschappelijke redenen. Men kan niet zuiver kritisch leren denken wanneer

nationaal-politiek gezien voorzichtige de wens liet horen dat deze maal een rektor uit de humane wetenschappen zou moeten komen. Verder op het vlak van de nationale politiek doorgaand, kan men stellen dat de huidige rektor bepaald geen poes is om zonder handschoenen aan te paken.

Kijken we maar naar de verschillende geschillen rond benoeming en in het begin van dit academischejaar etc.

Aan de andere kant moet evenwel overwogen worden of zo'n tamelijk agressieve manier van politiek voeren wel de goede manier is. Of men daar niet meer brokken maakt.

Daaraan gekoppeld merken we wel op dat Prof. De Jonghe, inzake onderwijspolitiek op nationaal nivo geen onbekende is. De wet van '65 is grotendeels door hem zelf geschreven. Wat de intra-universitaire problematiek angeeft, kwamen volgende ideeën aan bod.

Wat betreft de huidige structuren, is Prof. de Jonghe overtuigd dat deze moeten blijven bestaan. Een andere zaak is wel dat de structuren en de mensen daarbinnen wel moeten werken! Op onderwijsvlak is één van de hoofdpunten het kandidatuuronderwijs beter te verzorgen en gelijk te schakelen met het NUHO (niet universitair hoger onderwijs). Dit om de vele mis-

men de aan de grond liggende waardeoordelen niet doorheeft. Het is ook zo dat het politieke implicaties kan hebben. Maar ik ben zeer duidelijk géén voorstander van een politisering van de zagezegde wetenschap. Als er voldoende kommunikatie is tussen de geledingen zullen de onderliggende waardeoordelen vanzelf duidelijk zijn.

Ik geloof in de menswetenschappen in de marge van zoals ik

"Wat daar heel ver mee in verband staat misschien is het volgende: men beweert dat het I.Q. van de studentenpopulatie aan het dalen is..."

Dat het peil van de studenten zakt vindt ik een totaal irrelevant stellingname. Althans als men daarmee wil gaan bewijzen dat het systeem niet meer goed werkt of dat de kolleges in het gedrang komen

"Anderzijds zijn er vele profffen die echt profiteren van het feit dat ze maar een zes-uren-lesopdracht hebben..."

Luister, ik zie de opdracht van een hooplereer zo dat ie les geeft én een onderzoek doet. Doet ie dat laatste niet dan droogt ie op en kan men hem binnen afzienbare tijd afschrijven. Meer iemand die alléén on-

Het is ondertussen al wat laat geworden en anderen staan al ongeduldig aan te schuiven om de kandidaat-rektor 'te ondervragen'.

Daarom...

Ik zou tenslotte willen zeggen dat ik dat programma, zoals het er staat, volledig mijn naam draagt en dat ik daar volledig achter sta. Ik heb zeer veel mensen al gezien en wat mij opvalt is dat in alle geledingen van de universiteit en doorheen alle gezindheden heen enorm veel positiefs leeft. Ik heb de indruk dat daarvoor een katalysator nodig is.

Verder ben ik ook van plan de nota's die ik maak doorheen de vele gesprekken met iedereen, niet weg te gooien en ik beloof ze uit te werken tot een nieuwe tekst ten voordele van de gemeenschap. Hoe de uitslag van de verkiezingen ook moge uitdraaien.

Eén ding wil ik nog zeggen: die tekst vormt voor mij een geheel en ik ben niet van plan mij in bochten te wringen om

lukkingen in de 1° kan op te vangen en mogelijkheid te geven van over te schakelen en dies meer. Ook daarmee in verband merkt Prof. De Jonghe op dat men aan de universiteiten niet teveel meer gaat denken aan uitbreiding, nieuwe projekten etc. wegens de geldelijke beperking die opgelegd is door de wetgever. Daartegenover staat dat binnenkort door nieuwe wetten het NUHO aanzienlijk financieel zal ondersteund worden.

Kortom, op universitair vlak zal een realistische politiek in de toekomst moeten gevolgd worden. Ruimte voor creativiteit zal haast niet meer te kreëren zijn. En wanneer er een nieuwe rektor zal verkozen zijn en die niet de naam De Somer draagt, zal daar nog bij komen dat deze nieuwe bewindsvoerder zal af te rekenen hebben met de 'clan De Somer' die, of Piet rektor zal zijn of niet, nog een zeer grote invloed binnen de universitaire gemeenschap zal hebben.

Als laatste punt stemde Prof. De Jonghe in met wat kollega Roosens opmerkte over de huidige rektorverkiezingen. Dat dekanen rondgaan in de fakulteiten met kiezerslijsten betaamt inderdaad niet. Daar waar we Roosens eerder zagen als een idealist in de positieve zin van het woord, was onze indruk bij Prof. De Jonghe totaal anders.

het hierboven heb gedefiniëerd dat men de specificiteit van de menswetenschappen erkent en niet dat men andere wetenschappen gaat naäpen om aldus een geprivilegieerd statuut te verkrijgen. Daar waar iedereen weet dat je met dergelijke schema's niet bij je objekt geraakt en dat je het menselijk objekt zo gaat vertekenen dat er op den duur niets meer van overblijft dat je er nog met je schema's zou bijkunnen.

omdat het intelligentiepeil zou dalen. Ik zou dat dan eerst eens willen onderzoeken en daar komen we weer bij de globale problematiek van een universiteit in een maatschappij.

derzoek doet en zijn assistenten het onderwijs laat verzorgen, die houdt geen rekening met het feit dat zijn ervaring niet meer relevant is voor het studentenpubliek.

iedereen kontent te stellen. Ik zet me achter die ideeën xx en probeer ze te realiseren. Ik durf dat zeggen omdat die tekst gegrooid is na grondig overleg en de interpretatie daarvan nog aan de gang is met het hele selektoerat van alle geledingen.

Een delegatie van het WP wordt merkbaar ongeduldig en staat al te drummen aan de deur.

We wensen elkaar tot ziens en verlaten het zonnige bureau en de rust van het gesprek. Prof. Roosens is in de goede zin van het woord een idealist. Hij zal nog harde klappen krijgen als ie rektor wordt. Maar dat weet ie dan ook!

Laten we ons echter niet verleiden tot een te vlugge konklusie.

De professor gaf blijk, wat hij trouwens al jaren doet, van een enorme kennis van zaken. Vooral wat de nationale onderwijspolitiek betreft.

Wanneer men de bedenking maakt hoe de disputen t.s. De Somer, als voorzitter van de VLIR (de Vlaamse Interuniversitaire Raad), of een De Jonghe in diezelfde positie zouden verlopen zijn met ons aller genie De Crijn...

Wat de ideeën rond de universiteit angeeft, kunnen we op basis van een dergelijk gesprek moeilijk hoogte krijgen. Tenzij we ons de moeite getroosten van enkele publikaties van de hand van Prof. De Jonghe na te slaan. Wat niet de bedoeling is van deze Veto-ploeg. Wel willen we de bedenking maken dat de manier waarop deze kandidaat tegen de zaken aankijft zeer realistisch maar daarom misschien zeer conservatief ofte behoudsgezind overkomt. De vraag is of een universiteit zo'n rektor nodig heeft.

Wederom een klein, zonnig bureau uitsappend, denkend aan wat we voelden toen we bij Roosens buitengingen en nu, beginnen we de rektor-voor-de-volgende-vijf-jaar bepaald niet te benijden. "Het is allemaal gemakkelijk de goede rektor te spelen als je de centen ervoor hebt, maar wat als je bijna blut bent..."

eugeen DE JONGHE

Lit het informele gesprek (zonder bandopnemer, zonder notities) met Prof. De Jonghe, menen we toch enkele hoofdlijnen van het gesprek te kunnen publiceren, zonder dit informele gesprek te misbruiken. De ideeën die Prof. De Jonghe over de universitaire gemeenschap heeft, verdedigt hij al langer dan vandaag.

Een eerste idee dat in het gesprek aan bod kwam was dat men

pieter DE SOMER

Zodat we eindelijk in de Naamse belanden. Ons afvragend of wel- bespraakte Piet ons liggen gaat hebben of niet. We zijn immers uitgenodigd op 1 april. Maar hier krijgt U dan, eksklusief, de huidige rektor aan het

"Maar toch hebben we de indruk dat het punt van de evaluatie van de structuren zowat op de lange baan is geschoven..."

Die indruk is verkeerd. Zoals ik reeds zegde hebben wij die kwestie onlangs te berde gebracht op de academische raad, maar U moet begripen dat het nu geen geschikt moment is om daar grondig op in te gaan. In een periode van verkiezingen wordt ieder initiatief geïnterpreteerd als kiespropaganda. Achter alles wat men doet, zien sommigen een verkiezingsstunt. Het is derhalve vrijwel ondoenbaar om nu nog, in dat veel te

"Om daar even op door te gaan. U bent zowat voorzitter van de Raad van Beheer als van de Academische Raad. Uw tegenkandidaten zijn daar bepaald niet blij mee en wensen dat zoiets in de toekomst niet meer gebeurt..."

Deze twee raden hebben totaal verschillende functies. De RvB behandelt in hoofdzaak technische aangelegenheden, en het is daarom dat er personen in zetelen van buiten de universiteit. Die vertrouwd zijn met de bedrijfseconomische aspecten van het beleid. De academische raad handelt meer over zuivere academische problemen. Het academische moet echter primeren; daarom is de RvB voor de helft sa-

"Waarom eigenlijk die scheiding tussen Raad van Beheer en Academische Raad?"

Om twee redenen is dat belangrijk Van de ene kant worden de buitenstanders die in de RvB zetelen niet betrokken bij louter academische problemen, zoals benoe-

"Zo zijn we wel beland bij de problematiek van de inspraak. Ook op dit vlak wordt er steeds vanuit de geleiding geprotesteerd."

Inspraak hangt nauw samen met het probleem van de structuren. Ik zie echter op dat gebied geen grote mogelijkheden. De verschillende gelegenheden kunnen in alle bestaende raden hun stem laten horen en alle gewenste problemen - als de zaak ernstig en voldoende belangrijk is - op de agenda brengen. De inspraak zoals ze aan de K.U. Leuven is gestructureerd, levert goede resultaten op. Ze is efficiënt, denk bv. maar

"Op dat punt stellen we ons bv. de vraag naar de mogelijkheid van inspraak. Dat laatste woord betekent volgens ons de mogelijkheid hebben mee te doen aan de voorbereiding van beslissingen; het oorspronkelijk feitenmateriaal onder ogen te kunnen hebben.

En niet een blaarrestoomd papiertje waar op vijf regels iets staat geschreven en waar je alleen maar ja of nee op kan antwoorden."

Er kan te Leuven zeker niet geklaagd worden over gebrek aan informatie. Alle beslissingen van de Academische Raad worden gepubliceerd in *Academische Tijdingen*. Er is zoveel informatie dat men ze niet meer leest. U spreekt over "voorbereiding van beslissingen".

woord. Door de gangen van de Hallen galmt het verkiezingslied reeds: "We zullen doorgaan"

Dag Rektor

Wegzinkend in ledereen fauteuils beginnen we d'er mee.

"Voldoen de huidige structuren van de universiteit aan wat zij moeten bewerkstelligen?"

Het is niet zo eenvoudig om op die vraag een duidelijk antwoord te geven; dat kan alleszins niet met een eenvoudig ja of neen. En bovendien is het niet in de eerste plaats aan de rektor zich daarover uit te spreken. De evaluatie moet komen van hen die de structuren ervaren; en indien er daaraan iets moet veranderen dan dient het initiatief daartoe uit te gaan van de diverse echelons.

Dat de structuren van de unief kunnen verbeterd worden betwist ik niet. Iedereen is daarvan overtuigd. Het is het is daarom dat die kwestie onlangs op de agenda geplaatst werd van de akad. raad. Er werd beslist aan de verschillende niveaus te vragen dat zij aan het probleem van de structuren een gedachtenwisseling zouden wijden. Daar kunnen eventueel suggesties uit voortkomen tot verbetering.

lang aanslepend verkiezingsklimaat, grote omwentelingen of ingrijpende veranderingen te doen doorvoeren. Bovendien hoort het geenszins tot de bevoegdheid van de rektor om daar op eigen houtje over te beslissen. De rektor is wel de voorzitter van de vergadering waarin alle fakulteiten en geleidingen vertegenwoordigd zijn, en als zodanig kan hij terzake natuurlijk een rol spelen.

mengesteld uit afgevaardigden van de academische raad. Vanzelfsprekend moet er koördinatie zijn ts. beide raden; om conflicten ts. de twee te vermijden is het best dat zij één en dezelfde voorzitter hebben. De praktijk heeft uitgewezen dat de koppeling van deze twee functies niet zo slecht is. Machtswa-lust hoeft ge er helemaal niet in te zoeken.

mingen en de organisatie van het onderwijs. Van de andere kant worden onze academici niet belast met technische aangelegenheden.

aan het examenreglement. Wij hebben er niets bij te winnen een zodanig ingewikkelde structuur uit te bouwen dat niemand er nog zijn weg vindt. Indien er structuurwijzigingen worden doorgevoerd dan zouden ze moeten gaan in de richting van vereenvoudiging. Een grotere kompleksiteit kan alleen maar voor gevolg hebben dat het nemen van beslissingen wordt bemoeilijkt en vertraagd.

Recht op informatie gaat natuurlijk niet zo ver dat iedereen alle ambtelijke dossiers mag doorbladeren en uitpluizen. Dat is de taak van de administratie en daarin moeten wij onze administratieve diensten vertrouwen schenken. Diegenen die beslissingen nemen

rektorverkiezing

kunnen altijd uitleg en opheldering vragen vooraleer ja of neen te zeggen.

Overigens wil ik er op wijzen dat er niet zoveel te beslissen valt aan een universiteit. Alleszins niet op financieel gebied. De vrijheidsmarge die ons is toegemeten bedraagt maximum 5% van ons bud-

"Wat betreft de rektorverkiezingen: Uw tegenkandidaten zijn daar hoegenaamd niet over te spreken. Er doen zich ook feiten voor dat dekanen en vice-rectoren gaan ronselen. Is dat geen misbruik van macht?"

De geest van het reglement is dat de kandidaturen voor de rektorverkiezingen zouden naar voor gebracht worden vanuit de fakulteiten.

Ik werd langs diverse zijden benaderd en verzocht mijn kandidatuur te laten voordragen. Geruime tijd heb ik geaarzeld of ik op dat verzoek zou ingaan. Aan verschillende professoren, die ik bekwaam acht om aan het hoofd van een universiteit te staan, heb ik zelf gevraagd of zij er iets voor voelden om rektor te

"Jamaar, de manier waarop de verkiezingen nu verlopen, daar zijn toch wel opmerkingen over te maken."

Inderdaad. De manier waarop volgens het huidige reglement de kandidatuur voordracht moet gebeuren, veronderstelt vanwege de peters dat zij een zekere voorkeur laten blijken, en sommige kiesgerechtigden, die bevriend zijn met verschillende kandidaten, kunnen aldus in een onbehaaglijke positie komen te staan.

Er zou moeten gezocht worden naar een systeem dat de volledige geheimhouding en de volledige vrijheid garandeert voor iedereen. Het voorafgaand onderzoek, dat deze keer werd uitgevoerd door de

"Over iets anders. Wat denkt U van het voorstel van Prof. Roosens i.v.m. de Geneeskunde als derde groep te gaan beschouwen?"

De Geneeskunde is veruit de grootste fakulteit. Groot genoeg om een aparte groep te vormen naast de Humane en de Positieve Wetenschappen. Maar zo eenvoudig is dat nu ook weer niet. In de fakulteit van de Geneeskunde zelf zijn er onderafdelingen die moeilijkijk

"Daaraan gekoppeld zouden we willen opmerken dat de structurering van fakulteiten naar onze mening uitmond in blokvorming. Dat werkt volgens ons de samenwerking onderling tegen."

Ik begrijp niet goed wat U door blokvorming bedoelt. Hoe meer autonomie men geeft aan de verschillende departementen binnen iedere fakulteit, hoe groter het gevaar voor versnippering en versplintering.

De ervaring zal ons wellicht leren hoe de structuren van de fakulteiten kunnen aangepast worden, alhoewel ik persoonlijk geen voorstander ben van bruta-

"Wat is Uw mening omtrent de waardenvrijheid van onderzoek?"

Waardenvrijheid betekent volgens mij op de eerste plaats dat men onafhankelijk aan wetenschappelijke research kan doen. Ten tweede dat er een kritische ingesteldheid is, want waardeoordeelen zijn niet te vermijden. Er wordt soms beweerd dat de universiteiten in sommige van hun onderzoeksprojecten zodanig afhankelijk zijn van privé-geldschiers dat zij in hun vrijheid worden beknopd. Dat is fel

"Wat verstaat U precies onder universitaire research?"

De universiteit moet in de eerste plaats aan fundamenteel onderzoek doen. Ik zou zeggen: wij moeten een pool tot stand brengen waar vorsers worden opgesteld tot verschillende vormen van deskundigheid. Wanneer dan door de gemeenschap een onderzoek of een rapport wordt gevraagd over

"Uw ideeën rond onderwijs interesseren ons wel, want zoveel hebt U daarover nog niet gezegd... We bedoelen niet alleen nu..."

Het is zeker dat het onderwijs de hoofdfunctie uitmaakt van de universiteit. Wij moeten evenwel

get. De rest gaat naar wedden en werkkosten. Kortom naar vaste uitgaven die voortspruiten uit de wetgeving op het universitaire onderwijs. Ons doen en laten wordt trouwens bestendig gecontroleerd door een regeringskommissaris.

worden, maar hun antwoord was afwijzend.

Sommigen van mijn vrienden hebben dan het initiatief genomen om voor mij de vereiste handtekeningen te verzamelen. Ik kan U verzekeren dat ik niemand heb verzocht om met een lijst voor mij rond te gaan, dat ik geen enkele kiesgerechtigde heb gevraagd zijn naam op mijn lijst te plaatsen, en ik zal ook niet van deur tot deur gaan om stemmen te ronselen.

WVP, zou beter georganiseerd worden door de universitaire overheid zelf en niet door een drukingsgroep die slechts een beperkt aantal mensen vertegenwoordigt. Er zou een soort 'primary' moeten gehouden worden en de twee of drie best geplaatste kandidaten zouden daarna onderworpen worden aan de geheime stemming van het ganse kiezerskorps. Eén ding is zeker: een rektorverkiezing die ruim vier maanden aansleept, duurt te lang. De procedure moet gevoelig ingekort en vereenvoudigd worden.

aan bod zullen komen; ik denk bv. aan de tandheelkunde, de farmacie, het Instituut voor Lichamelijke Opleiding. En wat zal de verhouding zijn tussen de dekaan van de Geneeskunde en de vice-rector van deze groep?

le hervormingen. Ik meen trouwens dat men ingelijkt heeft al te veel belang te hechten aan structuren. Er zijn in de wereld tal van universiteiten die zeer goed werken, alhoewel zij totaal uiteenlopend gestructureerd zijn. De kwaliteit van haar onderwijs en wetenschappelijke research, dat is de waarde van een universiteit; kwaliteit hangt niet af van structuren.

overdreven. De financiële inbreng van de privé-financiering in de universitaire research is miniem; het is nauwelijks méér dan filantropie. De industrie beschikt over voldoende middelen om zelf haar vormingswerk te organiseren. De machtige multinationals doen hun research meestal in de thuisbasis. Zij hebben in ons land de industriële vestigingen maar zij hebben onze laboratoria niet nodig.

een aantal problemen die aktuëel zijn bv. energievoorziening, milieubescherming, lucht- en waterverontreiniging, en noem maar op, kan men in die pool personen vinden die met het gestelde onderwerp vertrouwd zijn. Zij kunnen aldus hun deskundigheid ten dienste stellen van de gemeenschap.

Hier wordt van de student kree-

tiviteit en persoonlijke inzet verwacht; hij moet niet louter slukken wat de professor op-dient. Daarmee bedoel ik geenszins dat er in de vorm van cursus geven aan de universiteit niets hoeft te veranderen en dat het traditionele kathederaandwijs ten eeuwigen dage op dezelfde manier moet worden voortgezet. Integendeel, het is de taak van de universiteit te eksperimenteren met nieuwe pedagogische methoden en moderne leertech-nische middelen. De oprichting van een pedagogische centrum, daar ben

"In het kort nog, rektor. Wat denkt u over de taak van de komende rektor?"

Die vraag is zo ruim dat zij stof kan geven voor een gans afzonderlijk interview. Ik zal dus geen poging doen om de toch wel omvangrijke taak van een rektor in enkele zinnen samen te vatten. Laat mij de aandacht vestigen op een paar specifieke problemen voor onze universiteit in de onmiddellijke toekomst. De eerste zorg van de nieuwe rektor zal moeten gaan naar de financiële problemen. De financiering is bijzonder accuut geworden ingevolge de goedkeuring van de programmawet, waarvan de regering en de ministers van Nationale Opvoeding zelf nog niet weten op welke manier zij de verschillende bepalingen in praktijk zullen brengen. Hun bedoeling is nochtans zeer duidelijk: zij willen "besparen", d.w.z. ons enkele miljoenen ontnemen. De betoelaging voor het adminis-

tratief en technisch personeel werd, in toepassing van de financieringswet van 1971, verkeerd berekend. Volgens die wet zouden wij nu overvloedig personeel in dienst hebben, en aangezien wij daarvoor geen subsidies meer krijgen, zien wij ons verplicht kredieten af te nemen van andere posten, namelijk op andere posten, namelijk op de werkingskosten en op de uitgaven voor het academisch en wetenschappelijk personeel. Anderzijds zijn wij te Leuven geconfronteerd met enkele dringende bouwproblemen, o.a. de voltooiing van de Gasthuisberg voor de faculteit der Geneeskunde, en de huisvesting van de faculteit der Economische Wetenschappen, het Instituut voor Lichamelijke Opleiding en de Farmaceutische Wetenschappen.

Als ruimere problemen voor de toekomst denk ik aan het tot stand brengen van een nauwere samenwerking tussen de verschillende universitaire instellingen en de o-

brengen van een nauwere samenwerking tussen de verschillende universitaire instellingen en de o-

"Wat denkt u over het uitoefenen van politieke mandaten en andere kumuls?"
De professoren die voltijds aan de universiteit verbonden zijn, moeten zich volledig wijden aan hun taak. Dienaangaande heeft de Academische Raad reeds enkele jaren

"U brengt geen verkiezingsprogramma uit. Misschien toch enkele exclusieve ideeën?"
Mijn persoonlijke ideeën over universitaire onderwijs, numerus clausus, wetenschappelijk onderzoek e.d., heb ik herhaaldelijk uiteengezet o.a. in mijn openingsrede bij het begin van ieder nieuw academiejaar. In elk geval zal ik mij blijven inzetten om de onafhankelijkheid van de universiteit te verdedigen en om haar te behoeden tegen etatisering.
Tot daar de geveulegde woorden van onze rektor. En omdat hoge bomen nogal wat wind vangen, moeten we toch enkele opmerkingen kwijt aangaande wat De Somer hierboven heeft verkondigd: dat de rektor goede ideeën heeft aangaande het onderwijs kun je wel lovend noemen. Maar het begint ongelooftwaardig te lijken, als ie al tien jaar lang de wens uitspreekt dat de student zich krotief moet kunnen inzetten; dat hij niet moet slikken wat de prof voorschotelt, dat de rektor tegenstrijdige uitspraken aflevert, is soms niet anders te omschrijven als 'hoogst merkwaardig'. We verwijzen hier naar de vraag die we

verbrugging van de scheiding tussen het hoger technisch en het universitaire onderwijs.
geleden beslist dat bv. professoren die een parlementair mandaat bekleden, een gedeelte van hun werk moeten laten vallen.

Sinds tien jaar sta ik aan het hoofd van de K.U.Leuven. Iedereen kan vaststellen wat er in die periode is gebeurd en het staat eenieder vrij daarover een oordeel te vellen. Het zou van mijnentwege demagogie zij nu aan te kondigen dat ik op fundamentele wijzigingen in het beleid zal aansturen, indien ik als rektor herkozen wordt.

stelden aangaande de inspraak aan de unief. De rektor antwoordde lakoniek dat "het recht op informatie..." niet zo ver gaat dat enz.
De rektor maakt hier duidelijk een vergissing met onze stelling vanuit de studentenzijde. Het is inderdaad zo dat wij als studenten de inspraak en het medebeheer aan de universiteit als een fictie beschouwen, maar dat wij toch aanwezig zijn omwille van het recht op informatie en vrije meningsuiting te vrijwaren. Het is misschien zo dat de rektor maar al te goed inziet dat de inspraak en het medebeheer aan deze universiteit voor de studenten een fictie is....

Pol Nieuwdoorn, Cecile Van der Donck, Tony Verhelle.

nog eens de 2de studentendokter

vooraanstaande opmerking: de historiek rond de tweede studentendokter is uitvoerig beschreven in de extra dikke veto van de feestweek, die nog altijd verkrijgbaar is op de Sociale Raad.

Op haar laatste vergadering heeft de Raad van Beheer van de K.U.Leuven nogmaals de beslissing van de Raad voor Studentenvoorzieningen omtrent de tweede studentendokter tegengehouden. Het gaat hier om de beslissing van de Raad voor Studentenvoorzieningen om de tweede studentendokter te detacheren naar het Universitair Gezondheidscentrum om hem zo te onttrekken aan het personeelskader van de universiteit (cfr. extra Veto)

De Raad van Beheer stelt in haar recente beslissing nogmaals gans de huidige werking van het Medische Centrum met twee studentendokters in vraag.

Om te voorkomen dat de Raad van Beheer dat 'welles nietes' spelletje kan verder spelen tot 30 september, dag waarop het kontrakt van de tweede studentendokter afloopt, en om de Raad van Studentenvoorzieningen er toe te krijgen een duidelijk en principieel standpunt in te nemen en te verdedigen, heeft de studentendelegatie op de Raad voor Studentenvoorzieningen van vrijdag jongstleden een nota ingediend die werd besproken en goedgekeurd op de Algemene Vergadering van de Sociale Raad van woensdag 28 april.

We geven hier bondig de inhoud van die nota weer. (de integrale tekst van de nota is samen met de extra Veto te verkrijgen op Sociale Raad).

De Algemene Vergadering van de Sociale Raad vindt het in de optiek van de democratizing van het hoger onderwijs en het "op-

vangen van de specifieke noden van de studentengemeenschap" verantwoord en nodig om binnen de sociale sektor voor elke student de kans te scheppen om zonder enige remming van sociale, kulturele of financiële aard met sociale, mediese of psychologische problemen terecht te kunnen bij daartoe geschikte en aangepaste diensten.

De financiering van deze diensten dient zoals vervat in artikel I van de wet van 3 augustus 1960 te geschieden door de Staat, die daar echter de laatste jaren zichtbaar minder de neiging toe vertoont. (cfr. het herhaaldelijk verzet van de regeringskommissaris en het veto van Decroo).

Konkreet zien wij de werking van het MEDISCH CENTRUM VOOR STUDENTEN als een PREVENTIEF en KURATIEF werkende studentendokters-groepspraktijk, aangepast aan de specifieke noden van het studentenmilieu en werkend aan terugbetalings-tarieven vanuit het demokratisch beginsel van de kosteloze geneeskunde.

De financiering ervan moet geschieden door de inkomsten van het centrum (dus honoraria van de studentendokters aan terugbetalingstarieven), aangevuld met subsidies van de Raad van Studentenvoorzieningen.

De huidige werking van het centrum (in '74-'75 waren er 7.818 konsultaties voor 4.241 patiënten) maakt de aanwezigheid van twee studentendokters nodig. Ons standpunt was dan ook: -t.o.v. de Raad van Studentenvoorzieningen: onmiddellijke en definitieve erkenning van de bovenstaande principes en consequente verdediging van die beslissing t.o.v. de Raad van Beheer en regering; -t.o.v. de Raad van Beheer: onmiddellijke vaste benoeming van

de tweede studentendokter binnen het personeelskader van de universiteit, aan een barema dat normaal verantwoord is volgens de financiële en personeelsnormen van deze universiteit; -t.o.v. de regering: HANDEN AF VAN DE TWEDE STUDENTENDOKTER; GEEN AFBRAAK VAN DE SOCIALE SEKTOR (hetgeen betekent dat de regering niet omwille van financiële (krisis-)argumenten het recht van de studenten op gezondheidszorg in het raam van de sociale sektor - zoals vervat in de wet van '60 - afbreekt. In dit verband verzetten wij ons trouwens met klem tegen de krisispolitiek van de regering, die erop gericht is de gezondheidszorg - ziekteverzekering, remgeld... - en de ganse sociale sektor - programmawet, verhoging van de tarieven van het openbaar vervoer enz. - af te breken); AUTONOMIE VAN DE SOCIALE SEKTOR (wat betekent dat de regering NIET belangrijke beslissingen - die zelfs binnen het kader van de huidige budgettaire mogelijkheden van de sociale sektor blijven - door een beroep op de regeringskommissaris en een veto van de minister van nationale opvoeding tegenhoudt en dat de sociale sektor autonoom beslist over de beschikbare sociale subsidies).

Op basis van onze nota nam de Raad voor Studentenvoorzieningen de volgende beslissingen:
1. De raad herroep al haar vorige beslissingen i.v.m. de tweede studentendokter.
2. De Raad schaaft zich achter de nota van de studentendelegatie en zal dus van de Raad van Beheer de vaste benoeming van de tweede studentendokter eisen.
3. De werkgroep "Beleidsopties" (bestaande uit leden van de Raad voor Studentenvoorzieningen)

zal op basis van de nota van de studenten een gemotiveerde nota richten aan de Raad van Beheer.
4. Het bureau van de Raad voor Studentenvoorzieningen zal die nota bespreken.
5. Indien er verdere moeilijkheden opduiken, zal er een extra Raad voor Studentenvoorzieningen samengeroepen worden.
6. Intussen zal de directeur van Studentenvoorzieningen contact opnemen met de Algemene Beheerder van de K.U.Leuven om een voorstel tot financiering van de tweede studentendokter uit te werken.

"Indien de Raad van Beheer en de regering de vaste benoeming van de tweede studentendokter blijven weigeren, is het aan ons om onze eis kracht bij te zetten. De Sociale Raad roept dan ook elke geïnteresseerde op om zich over deze kwestie te informeren en voorstellen of bemerkingen omtrent ons standpunt door te geven aan de Sociale Raad of aan de sociaal-afgevaardigde van elke fakulteitskring.

We mogen niet toelaten dat de sociale sektor afgebroken wordt!

Sociale Raad

Mogens de Paashok en -examens waren er in vorig nummer weinig activiteiten te melden. En de toesnellen juni-zittijd jaagt de studenten blijkbaar opnieuw in de boeken, zodat er weer weinig mee te pikken valt. Alleen:
Woensdag 13 mei

+ 19.30u, ISOL, Bogaardenstr. 3; kontaktdiner (Hawaïaanse keuken); andere kontaktdinners: elke woensdagavond.

De laatste VETO van de tweede jaar gang krijg je over ongeveer twee weken. Tot dan.

AANKONDIGING: ASR WERFT AAN

1) vrijgestelde A.S.R. - voltijdse betrekking

2) vrijgestelde A.S.R. - halftijdse betrekking.

Deze betrekkingen vereisen een actieve interesse en inzet in de studentenbeweging, de geschiktheid om de werking van de raden en de vrije verenigingen te coördineren, om samen te werken met verscheidene mensen, studenten en universiteitspersoneel. Voorkeur genieten de mensen die zich in het verleden actief betoond hebben tijdens acties en die reeds enige ervaring hebben in de werking van de raden, in het mede-beheer in de sociale en academische sektor.

Anderzijds moet de kandidaat(e) ook over voldoende aanleg beschikken om administratieve en boekhoudkundige taken met de nodige zorg waar te nemen. Hij/zij moet bovendien vlot kunnen tikken.

2) Vrijgestelde Kring Raad - halftijdse betrekking.

De kandidaat(e) moet op de hoogte zijn van de werking van de Kringraad; dit betekent: de kringwerking, de coördinatie- en regulerende werking tussen de kringen onderling, het mede-beheer in de academische sektor (Academische Raad, Fakulteitsraad, Groepsraad en Onderwijscommissies), samenwerken met Studie-Advies.

Hij/zij moet: zich actief inzetten voor de kringraad, voor de belangen van de studenten op onderwijsvlak; over voldoende administratief-technische aanleg beschikken; vlot kunnen samenwerken met de mensen van de andere raden; over groot organisatietalent beschikken; zich kunnen inschakelen in een gecoördineerde werking van de A.S.R.

4) vrijgestelde Sociale Raad - voltijdse betrekking

De kandidaat(e) moet op de hoogte zijn van de sociale raad; dit betekent: de werking van de sociaal-afgevaardigden, de werking van bureau en algemene vergadering, het mede-beheer in de sociale sektor (Studentenvoorzieningen, Alma, Acco, Medische Dienst, enz.).

Hij/zij moet: zich actief inzetten voor de sociale raad, voor de belangen van de studenten op financieel en materieel vlak, op het vlak van de gezondheidszorg, mentaal en fysisch; over voldoende administratief-technische aanleg beschikken; vlot kunnen samenwerken met de mensen van de andere raden; over groot organisatietalent beschikken; zich kunnen inschakelen in een gecoördineerde werking van de A.S.R.

5) vrijgestelde Kultuurraad - voltijdse betrekking.

De kandidaat(e) moet op de hoogte zijn van de werking van de Kultuurraad; dit betekent: de werking met de cultuuraafgevaardigden, met de Algemene Vergadering. Hij/zij moet zich, o.l.v. Kultuurraad, inzetten voor een actieve cultuurpolitiek onder de studentenbevolking.

Hij/zij moet: zich actief inzetten voor Kultuurraad, voor de belangen van de studenten op cultuurgebied; over voldoende administratief-technische aanleg beschikken; vlot kunnen samenwerken met de mensen van de andere raden; over groot organisatietalent beschikken; zich kunnen inschakelen in een gecoördineerde werking van de A.S.R.

6) vrijgestelde Sportraad - halftijdse betrekking.

De kandidaat(e) moet op de hoogte zijn van de Sportraad; dit betekent: de werking met de Sportraad-afgevaardigden en de Algemene Vergadering. Hij/zij moet zich, o.l.v. de Sportraad, inzetten voor een actieve sportpolitiek onder de studentenbevolking.

Hij/zij moet over voldoende administratief-technische aanleg beschikken; vlot kunnen samenwerken met de mensen van de andere raden; over groot organisatietalent beschikken; zich kunnen inschakelen in een gecoördineerde werking van de A.S.R.; kunnen samenwerken met de mensen van het Sportsekretariaat van de K.U.Leuven.

7) part-time betrekking voor I.S.O.L.

De kandidaat(e) moet op de hoogte zijn van de werking van I.S.O.L. Hij/zij moet een actieve belangstelling en inzet hebben voor de problematiek van de vreemde studenten, in staat zijn contacten te leggen met de diverse dienstverlenende organen aan de universiteit en van de staat.

Hij/zij moet ook het onthaal voor de buitenlandse studenten organiseren en zich beijeren, o.l.v. I.S.O.L., voor de integratie met behoud van de eigen identiteit, van de buitenlandse studenten. Hij/zij moet zich actief inzetten voor de belangen van de buitenlandse studenten op onderwijs, cultureel, sociaal en sportgebied. Hij moet dus minstens een basiskennis en ervaring hebben van de samenwerking met de andere raden.

De kandidaturen voor deze betrekkingen moeten binnen zijn op het sekretariaat van de Sociale Raad, Bogaardenstraat 3, uiterlijk voor vrijdag 21 mei om 17 uur.

Voor Sportraad voor woensdag 19 mei om 17 uur.

De schriftelijke sollicitatie, omvattend een kort curriculum vitae en een omstandige motivatie, worden gericht aan:

De Heer Voorzitter van de Financiële Commissie van de A.S.R.
Bogaardenstraat 3
3000 Leuven

De beslissing over de vacatures wordt genomen op de Financiële Commissie van de A.S.R. op vrijdag 28 mei, en op de Algemene Vergaderingen van de onderscheiden raden.

Voor meer inlichtingen:

Sociale Raad: Bogaardenstr. 3, tel. 016/23.95.75

Kringraad: idem

Kultuurraad: H. Geeststr. 90, tel. 016/23.67.73

Sportraad: Tervuursevest 101, Heverlee, tel. 016/23.38.51 toestel 134

I.S.O.L.: Bogaardenstr. 6, tel. 016/23.50.57

RECHTZETTING

De Financiële controlecommissie van de vrije verenigingen, die de vrije verenigingen vertegenwoordigt bij de ASR en die samengesteld is uit de ondertekende verenigingen, leakt de leugenachtige informatie en de bedrieglijke insinuaties die AMF-Jongerenfront in zijn pamflet verspreid over de werking van de controlecommissie der vrije verenigingen.

Zij suggereren met name bedrieglijke praktijken van de controlecommissie der vrije verenigingen tegenover VNSU (Vlaamse Nationale Studentenunie) en het UVK (Universitaire Vlaamse Kruis). In het pamflet heet het dat "zij bepalen de subsidiëring en stellen vrijgestelden aan langs de verklaarde studentenraden om, VVS e.a. strijken zij miljoenen en of boycotten de VNSU op alle mogelijke manieren".

"CARL RENS en zijn ex-Vlaamse kruis (met amada-sympathieën, wat dacht je) trokken reeds subsidies voor het eerste werkingsjaar, dank zij allerlei drogredenen (taktiek), tot Charelke te ver ging voor het VK."

Wat betreft VNSU: bij het begin van het academiejaar '74-'75 diende VNSU inderdaad een schriftelijke aanvraag in voor subsidiëring. Eén van de criteria waaraan een vereniging moet voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen is het bewijs leveren dat er gedurende het jaar daarvoor een actieve werking onder de studenten was op het sociaal-politieke vlak. VNSU

bleek niet in staat dat te bewijzen, en werd dan ook op die grond niet aanvaard. In het begin van het academiejaar '75-'76 werd opnieuw een uitnodiging gestuurd naar hen om een aanvraag in te dienen, doch er kwam geen antwoord.

Wat betreft het UVK: reeds in 1974 diende het toenmalig Universitaire Rode Kruis bij de directeur van studentenvoorzieningen een aanvraag in ter subsidiëring van zijn activiteiten. Deze verwees hem naar de controlecommissie der vrije verenigingen. Gedurende het academiejaar '74-'75 werd het Vlaamse Kruis opgericht en gaf cursussen aan een 50-tal studenten over E.H.B.O. De afdeling van het Vlaamse Kruis nam ook actief deel aan een aantal studentenacties (boerenactie, De Croo-Humblet vorig jaar, de voetmars naar Brussel voor de laattijdige uitbetaling van de studiebeurzen, betoging voor de bevrijding van Vietnam). Begin '75-'76 diende het Vlaamse Kruis een aanvraag in om erkend te worden als vrije vereniging. De financiële commissie van de ASR stemde erin toe deze vereniging te aanvaarden omdat zij aan alle voorwaarden voldeed. Het spreekt vanzelf dat alleen die activiteiten die voldoen aan de gestelde objectieve criteria gesubsidieerd worden. Vanaf maart '76 werd die organisatie trouwens geschrapt omdat zij door haar "moeder"-organisatie ontbonden werd.

De Financiële controlecommissie wijst dan ook alle lasterlijke aanvallen tegen de werking van de controlecommissie van de hand en laakt de achterbakse manier waarin de werking van de controlecommissie in het gedrang gebracht wordt.

Voor de controlecommissie: Anti-Imperialistische Bond Leuven, Bevrijdingspersaagenschap, Centrum voor Vorming en Actie Leuven, Europakring Leuven, Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond Leuven, Marxistisch-Leninistische Beweging Leuven, Socialistische Jonge Wacht Leuven, Wetwinkel Leuven

Vervolg van p.2

Welke conclusies of voorstellen mogen we ter overweging meegeven?

- Willen we als studentenmassa meer inspraak (of mede-beheer) in het universitaire leven, dan is noodzakelijk dat:

de basis en de S.V. regelmatig onderling contact hebben en aan elkaar informatie doorspelen (en dit mag gerust informeel gebeuren) de S.V. zich de tijd en moeite getroost om zich diepgaand in de te bespreken problematiek te verdiepen en in te werken

de basis de S.V. controleert en ter verantwoording roept zo nodig.

de S.V. voldoende steun en medewerking van de basis verkrijgen.

- Causal van vertegenwoordigende functies zou moeten kunnen verminderen, doch dit veronderstelt dat meerdere personen de verantwoordelijkheid van één of andere functie op zich nemen.

Dit zal ongetwijfeld een verdere specialisatie in bepaalde facetten van de universitaire -problematiek toelaten.

- Een getrapte rotatie (=nieuwe-lingen en reeds ingewerkten nemen samen deel aan de inspraakorganen) bevordert de continuïteit en de sterkte van de studenteninspraak.

- Gerageld overleg tussen studentenverantwoordelijken geeft nieuwe inzichten, bevordert de samenwerking van krachten en kan leiden tot grootse initiatieven en acties.

Dit overleg moet tot stand komen zowel interfacultair binnen dezelfde universiteit (bv. Kring-, Sport-, Kultu- en sociale raad) als facultair tussen de verschillende uniefs (bv. tussen Leuven en Gent voor wat betreft de Burgerlijk Ir.) en interuniversitair (VVS, studiedag van 27/3).

- Een planningsbureau - interuniversitair of per unief apart - zou zich full-time moeten kunnen bezighouden met het uitpluizen van allerlei informatie en deze dan - verstaald in verstaanbare termen naar de basis doorstaan.

We hebben reeds een lange weg afgelegd tot waar we nu gekomen zijn; talrijke - voor destudentenbeweging voordelige - regelingen en initiatieven vonden stilaan ingang. Er is echter nog veel dat we graag zouden willen verwezenlijkt zien, doch laten we beginnen met de bestaande mogelijkheden optimaal te benutten.

En dan maar hopen dat er ook in de volgende generatie studenten zullen gevonden worden die bereid zijn zich daar met hart en ziel voor in te zetten, zoniet

Libens Jo.